

ВИЩИЙ СУД БЕДУЇНКИ

(остання відповідь з довгого листування в приватній чат-бесіді з Бедуїнкою)

Добре! Я розумію, що ти не хочеш від мене нічого чути. І я б не хотів витрачати час на писанину та увагу до тієї, чия любов до мене через її неначитаність не настільки мені приваблива та цікава, як раніше. Тому я вимушено пишу, щоб насправді вирішити питання і більше тобі собою не набридати. У мене дійсно **не заховані твої зайві 1500€, які ти раптом, майже несподівано для мене, зайво попросила**. Але ти про це й так знаєш!

Хоча, якщо порахувати приблизно 1000€ (дівчинці-перекладачці куди більше) + 600€ (Мір'ям) за заключну редакцію (решта йшла від мене), які ти віддала вже більше 5 років тому, то твої демонічно налаштовані радники мають рацію, говорячи про 4500€ загальної моєї заборгованості, але пам'ятаючи про ще більшу.

Ця розповідь під назвою «Вищий Суд Бедуїнки» вже виставлена в моєму Вавилоні російською і впишеться всередину **Щоденника Пророка**, а також буде перекладена на інші мови світу. Нічого в ній страшного немає. Та й погані реклами, як кажуть професійні рекламники, не буває.

Я ніколи в житті тебе не обманював, Бедуїнко. Як ти могла подумати, що я шахрай, і що я тобі не віддам тобою в мене **інвестоване та неінвестоване**? Зазвичай я охоче віддаю навіть із прибутком, як сам оціню. Радію нагоді, коли Зверху дозволяють віддати більше. Тому часто мені не соромно просити самому, але можливості віддати немає відразу, дуже часто підсумок розтягується на роки.

Поки я бідний, а віддавати можна не всім. Мої творчі роботи ніхто так і не купив; а ви тільки **розмальований капот** придбали завдяки аварії; а також дійсно до сліз багато віддячили за зроблену вам з ваших заздальгідь куплених дощок шафу для білизни. Чомусь відмовили мені у вашій ванній дозволити наклеїти фотообої та домалювати решту самому.

Хто вам нав'язав, Бедуїни, що наркотик – це отрута? Може, просто, тобі причепитися до мене в останній візит не було до чого? **Наркотик легалізували в Німеччині** дуже знаючи, що це таке. Дозволили марихуану та обмежили інші не просто так. **Ця сила нейтральна**. Її можна спрямовувати як на творення, так і на руйнування. **У начитаних, з готовністю більше віддавати, ніж брати, ця сила трансформується у що забажається**. Тому тобі не дозволено її приймати, але інших сама в цьому не докоряй.

Коли ти перед третім приїздом у листуванні мене дорікнула про те, що я не квапив мого колишнього шефа з ремонтом машини, я відповів, що у мене дефіцит часу, що це пов'язано із зупинками не тільки воєн, що моя година коштує для грубої орієнтовки мінімум одну зелену німецьку купюру і кожна секунда дорога. Написав, що це, **як-не-як, твоя машина**, тому подзвонити можеш і запитати у мого колишнього Майстра (вчителя по ремонту автомобілів) чому затримка, можливо приїхавши до нього особисто, сама.

В даній пропозиції я хотів написати **МАЙЖЕ твоя машина**, але, відчувши щось недобре, стер «майже», щоб ти передчасно не лякалася, що я щось підозрюю. Хотів надати тобі цим впевненості, що збираюся дотриматися свого договору, що все йде з моєї сторони поки за договором.

Ось були наші з тобою чіткі початкові умови та випробування:

- **1500€** — йде на закриття старої карми у сплаті боргів Мір'ям.
- **Гроші** за витрати на ремонт машини.
- **25+25 грам марихуани** з Чехії вже особисто мені.

Тим часом додалися на моє прохання пожертвування на посилку для Михайла в розмірі 500€ та дівчинці-перекладачці 100€.

А враховуючи, що я Ісус Христос, то **машина в майбутньому буде коштувати куди дорожче**. Цей фактор і був би подарунком для тебе. Ти ж сама мені сказала, що (броньовану і не тільки) машину

померлого римського Папи більше, ніж за мільйон на аукціоні купили.

Я навіть за попередньою інерцією любові до тебе дуже й дуже неохоче погодився оформити страховку A-Klasse в майбутньому на мене з умовою, що ти будеш щомісяця за неї сама платити і штрафи отримувати за перевищення швидкості. Дуже довго я намагався знайти підхід, щоб вмовити тебе оформити на тебе ж, незважаючи на високий відсоток початківця водія. Але ти дуже хотіла, якби покарати уряд Німеччини за те, що він конфіскував у твого брата-гея те, що йому заповів пристарілий багач, за яким він перед його смертю доглядав. Навіть тут я не надто довго сперечався з тобою про майбутнє оформлення страховки на себе. Однак я став здогадуватися, що причина не в ненависті до нібито дурного законодавства, але в іншій замовчуваній причині або навіть авантурі.

Ти, Бедуїнко, сказала, що за **законодавством не маєш права по Німеччині провозити більше 25 грамів**. Привезла всього **16** в перший приїзд. Це відсутність початкової добросовісної домовленості та більш повної любові до прохань Аладдіна. Називати мене Коханий Саша, а любов не проявляти, не цікавитися мною написаним, не бути поступливою – подібне я теж вмю. Навіяти собі, що ми з Михайлом божевільні чи авантюристи у тебе не вийде. Правду не приховаєш.

Перший твій приїзд до мене був з Чехії. Потім ти поїхала до Дрездена. Повернення з Дрездена – це другий приїзд, що включає відвідування родини «Ятриб». Потім ти поїхала додому до Чехії. Втретє, востаннє, ти **нахабно запланувала приїхати без дзвінка**, так що я тебе в трусах зустрів. Вдень, побачивши, що я сам не питаю, похвалилася мені, що привезла цілий пакет обіцяної марихуани. Три рази я тебе обережно закликав принести пакет, **але так його і не побачив**. А після твого другого приїзду я від марихуани відпочивав і тому охоче дочекався твого третього повернення. **Ти пакет охоче і продумано заради зловтіхи відвезла з собою. Паралельно вирішила, що, мовляв, забирай і все решту від невдячного. Чим раніше забери, тим краще і спокійніше.**

У мене зазвичай завжди домовленості за три довгі зустрічі вирішувалися. Ці три зустрічі, як карта подій майбутнього, де ще дозволено і є свобода вирішувати: підписуватися чи ні на подальшу спільну карму та дхарму. Але після заключного висновку вже не прийнято від свого рішення відступати.

Наша з тобою карта показала, в якій пропорції ти впоралася б з майбутньою щомісячною оплатою та майбутніми випробуваннями.

16гр – це 32% від 50гр – це також дрібним-великим шрифтом – скільки ти бачиш в людях добра і зла. Якщо взяти 50 за точку горизонту, де 100 - небо – альтруїзм, а земля – користь, то ти поки в мінусі. Це означає, що в новій Ері, якщо не почнеш прямо зараз адаптуватися, буде тобі все незатишніше.

В якійсь мірі ти відчувала вірно, що я не хотів бачити твій приїзд до мене. Ти, як тільки дізналася, що я Христос, відразу вирішила прочитати мій сайт і сама про це затрубила. Однак приїхала до мене ти не підготувавшись, сказавши, що і сама все знаєш і в інтуїції своїй ніколи не сумніваєшся.

В якій-то степені ти чувствовала верно, что я не хотел видеть твой приезд ко мне. Ты, как только узнала, что я Христос, сразу посчитала должным прочесть мой сайт и сама об этом затрубила. Однако приехала ко мне ты не подготовившись, сказав, что и сама всё знаешь и в интуиции своей никогда не сомневаешься.

Особисто мені нудно про старе говорити. А інтуїція твоя поки ще стосується тільки застарілого.

До того ж, непідготовлені особистості часто не витримують болісних метаморфоз після провалів випробувань, які так і сиплються на випробуваного Зверху поруч зі мною.

Як тільки і з тобою ці внутрішні метаморфози включилися, ти заплановано **забрала свої 500€ (хотіла більше)**, призначені для ремонту машини. Я попросив тебе віддати *Fahrzeugschein* (документ в Німеччині при кожному водінні) з потрібною печаткою про зняття з обліку, необхідний для техобслуговування та реєстрації, **але ти так і не віддала. Зате яскраво стверджувала, що машина твоя.** А за законом, не обмінявши машину на оговорену кількість марихуани, ти не виконала угоду на оплату особисто мені. Хоча на закриття спільної з тобою карми і на пожертвування Аллаху – ти спочатку не пожаліла. **А машина до повної оплати залишається все ж за законом моєю власністю.**

А після провалу випробувань на віддачу твоєї уваги моїй веб-сторінці; після твоєї відмови в допомозі організувати Аллаху відпустку в Німеччину; після штучного конструювання і планування тобою паніки, і дуже багатьох шкідливих гучних слів всередині моєї святині – Армагеддону, до твоєї марихуани у мене сформувалася антипатія. Замість неї мені захотілося швидше віддати виниклу і ранню тобі грошову заборгованість, зробити це з точним розрахунком, включаючи додаткові дивіденди, швидше, як ти любиш, щоб з миром з тобою надовго розпрощатися. А до розрахунків я підійшов би точно так само, як ти любиш і завжди чинила, – скрупульозно і запам'ятовуючи.

Мір'ям ти віддала охоче під час віри в кращі стосунки зі мною - 150%. Далі ти стала в мені все більше сумніватися і тому дівчинці-перекладачці вже віддала 120% (одну повну зелену купюру, хоча я натякав про більше). **Для мене це знак, що також в майбутньому саме по собі поступиться і з тобою, навіть якщо я сердечно захочу віддати більше по доброті душевній.**

Я і сам тобі під час твого третього від'їзду, під час твоєї штучної паніки хотів запропонувати гроші з власного гаманця, коли побачив твою демонічно-продуману клоунаду. Хотів охоче піти з тобою зняти з рахунку недавно покладене для посилки в Москву.

Я знав, що ти охоче б і від них не відмовилася, але ти мене перебивала постійно, так як тобі було вигідно для реалізації власних демонізмів грати «забудькувату на віддати, панікершу», яка нібито не в змозі слухати навіть слово від мене. Але найголовніші три мої речі, які я по п'ять разів просив тебе перед від'їздом залишити, ти мені не залишила: ключі від дому, документ від машини і телефонну картку, яка мені потрібна для роботи додатково до вже наявної. Головну фразу я тобі передав: **«Там, де я щось не встиг сказати або ти мене перебивала, я надішлю в текстовій формі».**

Ми з Михайлом спершу думали, що заощадили для тебе **24000**, які тобі не терпілося віддати телефонному шахраю. Я аж злякався, коли ти при мені вперше в банк побігла, але, слава Богу, гроші не перевелися, тому що якихось цифр не вистачало.

Жертва шахрая за кармою найчастіше теж в душі подібний авантюрист. Така думка мене після твого повернення з банку відвідала. Далі мені прийшла думка, що тебе, Бедуїно, лікувати треба, але спочатку вивчити, користуватися кожним моментом, проведеним з тобою. Спробував я навіть тебе відрадити поїхати в Дрезден, але не вийшло. Семінари, нові перспективні до наживи знайомства були для тебе привабливіші.

Ну хоч від дрезденського хитро-гордовитого із затягуючим котячим голосом афериста відмовилася, заодно налякавши його скаргою в поліцію. Цей залицяльник, адже, ніби в страшній біді знаходився, з перспективою навіть весілля, і подарованої машини, а також не тільки швидкої віддачі, а й із спокусливими дивідендами. А залишалося йому лише віддати митниці **24000**, де лежить затриманий від недоплати мідний, вже давно замовлений з Туреччини кабель. Документ цей «кадр» надіслав, як свідоцтво арабською.

Знаючи, що у тебе все ж є гроші, у мене з'явився випадок реалізувати давній план запросити Михайла до Німеччини. Але потрібно було для організації туристичної візи, щоб приблизно **5000€** (60 за кожен день відпустки) лежали на рахунку протягом трьох місяців для трьох місяців відпустки.

Я-то думал, Я-то думав, що ти прислухалася до нашого листування, до побачених доказів у книгах, наших спільних розмов з Михайлом через комп'ютер. Я-то думав, що ти повірила, що я Ісус, і що машина тому коштує в твоїй уяві грубо близько **150000€**. Але ця віра виявилася начебто 68% грою «наживи» у тебе, Бедуїнко. Але раніше я вважав, що в якості подяки ти була б навіть рада віддати на відпустку Михайлу якихось жалюгідних **5000€** в порівнянні з можливими **150000€ прибутку в майбутньому** і враховуючи достатню суму в **24000€** на рахунку. Але ти мабуть не стратег. **Те, що безкоштовно отримав, те безкоштовно і віддай**, як написано в Біблії, сказане Христом.

Коли я заговорив про **5000€ Михайлу на відпустку**, то тебе, Бедуїнко, аж всю перекорежило внутрішньо. Я пам'ятаю чітко твою ауру, переляк фінансової втрати в ній. Ти аж викрикнула, що йому відпустку забезпечувати не будеш, що у тебе не так багато грошей, як мені здається, тому що **Porsche для твого 6-річного племінника за 30000 важливіше. Адже для тебе ніколи нічого раніше не робив**, і тому ти хочеш такий дорогий подарунок у вигляді кабриолета цього разу зробити самій собі. А коли племінник підросте, то подарувати йому ще більш піднятий в ціні антикварний Porsche, щоб він любив свою бабусю навіть всупереч бажанням його батьків контактувати їй з ним, що містить вже реальну поліцейську заборону. На мою думку – так це придумана на ходу дитяча історія з відсутністю стратегії. **За двома зайцями поженешся, жодного не спіймаєш.**

Я тобі в той же момент відповів, що в даний момент ти проходиш випробування Зверху, тому не маю права за тебе приймати рішення, давати поради і говорити багато чого. Хотів ще домовити щось про «вирок і заслуги суддя обумовить в кінці», але ти вчасно повернулася до мене спиною і пішла. Я не став договарювати більш гучними словами, так як у мене була ще надія, що ти вдома переглянеш наші з тобою розмови, встигнеш одуматися, станеш більш слухняною до знань з моєї веб-сторінки. Я сподівався, що ти не втратиш розсудок, хоча і підозрював, що так і станеться.

І чому для тебе ніхто нічого доброго не робив? Ну я, наприклад, робив для вас, Бедуїнів, щось від серця добре. **Капот тепер уже, як виявилось, твого, а не вашого з Бедуїном Crafter'a розмалював.** Тепер і твоя машина має історію і тому коштує дорожче. Ти її відмінно водиш, похвально і дбайливо без аварій вже скільки часу. Ти щиро і доброзичливо позичила машину іншій «попрошайці» і лише вона пошкодила капот.

Однак ви мені грошей після своїх регулярних відвідувань найчастіше впритик залишали, хоч і більше, ніж я скромно просив. На додаткову творчість не залишалося. А якби ви, Бедуїни, все ж відреагували на мої натяки побалувати мене ще більшою винагородою, підвищити планку віддачі мені, як Творцю, то, може, і на епоксидну смолу для доробки більше, ніж одного дерев'яного столу вистачило б. Один зі столів я б охоче подарував вам, якщо заслужили. Але на жаль. **Ваш відсоток користі під час віддачі підвів. А я сам при проханні не хотів здатися вам «загребушим», тому межу скромності при проханнях не перевищував.** А тепер у мене навіть на спорт часу не вистачає. Про доробку дерев'яних заготовок навіть і мріяти не доводиться.

Після відмови прислужити Аллаху-Михайлу для його ж радості... А самою ідеєю про приїзд до вас в село в Чехію і до мене в Німеччину він як ніколи зрадив, на моє здивування, засяяв в аурі, передзвонив усім друзям при мені і так далі. А у тебе чомусь навпаки **від переляку ще більших фінансових втрат все всередині перекорежило, аура зламалася.** Я з сумом почав помічати в ній підключення всяких **демонічних істот з їх програмами дії.** А також мої власні підключення з швидкого майбутнього для написання даного тексту.

При цьому демонічні істоти почали навіювати тобі, що ми з Михайлом аферисти, а він явно і Диявол одночасно. Тому ти вирішила, що цим шахраям давати більше взагалі нічого не можна, а своє вкладене терміново витягнути. В той час ти б і не подумала дати мені ще додаткові 1500€. Зате для створення в потрібний момент штучної паніки під час третьої зустрічі, ти почала обережно вже в другій зустрічі просувати повторюваний рядок на папірці підрахунків. А потім, коли я попросив її все ж виправити, то навіщош попросила ту ж кулькову ручку взяти з собою, з надією що я цей момент забуду. Ти вже нічого не дописуй там більше. Чому ти раніше, наприклад, завжди ці папірці залишала у мене, а в ці рази забрала цю з собою? Всі договори побудовані в основному на довірі, а не на папірцях.

Ти за допомогою саме продуманих істеричних ігор вже давно навчилася домагатися бажаного. Ти змушувала Бедуїна бити тебе і всякі інші емоційні завихрення, щоб накопичити компромат проти нього в моїх очах, в очах інших і головне – поліції.

Тому я тобі раджу не чекати поки твоя недавня заява в поліцію на твого брата-гея прийде на моє прохання до мене на адресу, а анулювати її через комп'ютер. **Я-то тобі лист обов'язково передам, як тільки отримаю, але все ж на твоєму місці вчинив би за порадою прізвища Ятриб, тобто скаргу забрати.**

Тим більше треба враховувати, що з приїздом українців (в Корані – це Мухаджири, так як, пардон, вони як налетівші мухи їдять найстійкішу в світі німецьку економіку і відлітати не хочуть). Тут величезні черги в Німеччині на лікарів і так далі. А поліція любить часто вирішувати проблеми на місці без папірців. Вона явно тепер теж завалена роботою і твою заявку на брата розглядати буде далеко не скоро, якщо взагалі буде. А анулювання заявки хоч запізнило, але показало б твою милосердність, жіночу поступливість і здоровий глузд.

І незрозуміло, граєш ти авантюрну істеричку чи сама нею є. Тому що з гри все починається. В кого граєш, тим і стаєш. Деякі ігри краще навіть і один раз не грати. А після, скажімо, трьох повторень «шкідливої, все більш нервової гри» при подальших повторях сама істерика вже все більше керує тобою. Вони потім хитро зможуть накопичити у тебе заборгованості до них, щоб з тебе зробити, коли їм особливо вигідно, повну маріонетку.

Коли я до тебе прийшов на свою кухню перед твоїм другим від'їздом, то підвів ризику після багатократних розмов про те, скільки ти в мене вклала фінансів. Може ти не запам'ятала, так як бісенята вже в тобі сиділи, але я закінчив фразу тим, що **твоє рішення дійсно справедливе і відданих тобою 500€ на ремонт цілком вистачить.** Я запам'ятав з яким сумом я тоді з кухні по коридору від тебе пішов. Подумавши, що незручно нагадувати про куплені запчастини (нового керма, акумуляторної батареї та гальм на загальну вартість приблизно в 200€ на твоє прохання з мого рахунку), коли ми й так зовсім недавно віддали борг Мір'ям на моє прохання навіть більше, ніж вона просила в розмірі 150%.

При останній зустрічі на прогулянці по дорозі на блошиний ринок ти сказала, що вже купила Porsche. Це брехня, інакше б ти вже замість пустослів'я в стрічці завалила мене заздалегідь доказами, типу фоток машини про це. Якщо я не правий зараз, то пришли свіжі фото кабріо на знайомому мені фоні вашого двору.

Для покупки потрібні сили, а ти напевно з приводу мене нервувала. Тому я зробив висновок, що ти навмисно збрехала, а може, спочатку, щоб я і не сподівався на подальше викачування з тебе грошей. Ти задумала швидше скинути ціну на машину, вже й так у твоєму суворому світогляді перевищивши ринкову.

Ти пожадувала не тільки на відпустку Аллаху. Коли ми перед сваркою йшли з тобою і собачкою на блошиний ринок, **ти жінку**, яка у тебе питала 50 центів на пожертвування церкви, **словесно, чітко огидно і неприємно на моїх очах сміттям облила**, а потім за тією ж інерцією ще погано відгукнулася мені про саму церкву і вчення Христа в ній. Попросила мене, навантаженого всяким важким з блошиного ринку, навіщось якусь легеньку сумочку понести, поки сама з собачкою дійдеш. Я відмовив, так як перша думка, яка мені прийшла в голову – це навіщо тобі це потрібно, якщо ти намагаєшся залишитися довше і можливо купиш щось, навіть незаплановане тобою. А якщо ти відмовила в 50 центах, то це знак і для моєї відмови. Мовляв, мені моя внутрішня медитація з важким рюкзаком за спиною важливіше.

Останні твої слова у другий від'їзд були: «Ти ж знаєш, що я тебе люблю». Однак насправді в тобі тоді «кішки сумнівів всередині шкрябали». Чітко я це бачив. Навіть посміхнувся я в той момент навзаєм з натяжкою. Мені тоді подумалося, що як жертву наживи когось теж любити можна (мовляв, тут брехні немає, але є недовомленість), і згадалася одна розповідь з дитинства:

Якось один знайомий взяв у борг, а коли прийшов віддавати, то господар їх в руки не взяв, а сказав, щоб той сам поклав у сервант всередину скриньки. Приходить знову і просить знову в борг. Господар відповів: «Так, візьми з тієї ж скриньки, я до неї не торкався». Той взяв і пішов. Потім віддав. Так повторювалося кілька разів, і якось боржник приходить, просить у борг. Господар каже: «Що ж, візьми в скриньці». Той дивиться, а там порожньо. Більше він у нього в борг не брав. Колишній віддав.

Ось, згадавши цю розповідь, ох Бедуїнко, з якою я колись так запам'ятовуючи в радості, сміху і горі проводив довгі роки регулярні зустрічі і для душевно-духовного збагачення зібрання, **я пішов за порадою Вищих Сил.** Уважно склав всі надані нові гроші разом і поклав всі їх уважно лише в одне місце – **між двома товстими книгами на полиці трохи вище покладеного раніше.** А коли ти про них запитала, то чесно сказав, що всі купюри в одному місці, але чотири витягнуті. Дві на їжу (щоб зайвого не витратити з рахунку) і дві на банківський рахунок для подальшої закупівлі посилки Михайлу недавно покладено. Тому, коли я тобі сказав подивися на залишені тобою гроші, то там виявилось всього **500.** Потім я взяв ще одну купюру, бажаючи покласти назад після ринку, так як навряд чи зміг якусь дивину купити для посилки Михайлу.

Ми ж з тобою, можна сказати, запізнилися, тому що ти попросила мене спочатку почекати тебе допити каву, потім доїсти пряність, потім привести себе в порядок, і тепер мій друг в Москві можливо отримує менше. Але зате ми натрапили на випробування попрошайкою в ім'я релігійних потреб!

Ці дві зелені купюри з рахунку і одна з мого гаманця під час твоєї продуманої бойової сутички я охоче хотів віддати тобі назад. Ти вже вибач, що сам взяв, хоч і пам'ятав про згадану мною вище розповідь. Але тому з замовленнями через інтернет і не поспішав. Мені здавалося, що наша домовленість була в силі, а якщо ні, то зніму охоче з рахунку.

Коли я хвалився перед Михайлом вперше зеленим віялом, то там було лише **10 папірців, а не 25**. У нас тепер краща пам'ять, ніж раніше. Медитація та робота над текстами її тренує. Михайло свідок, і його друзі теж, коли у нас групова бесіда по скайпу була.

Ти навіть намагалася кричати на весь будинок, що я брехун і обманщик, тому що серед грошей не вистачає **15 зелених**? Я сказав, що ми їх віддали Мір'ям. А ти кричала, що давала додатково ще 15, не рахуючи посилки та ремонту, але я десь їх заховав. Сказала, що не дарма сімейство «Ятриба» про мене відгукується як про шахрая. Я сказав, що **ти дарма стоїш не на моїй, а їхній стороні, які не проходять моїх перевірок на віддачу, як я вже згадав до твоєї з ними зустрічі**. Тоді я ще подумав: - «О! Не дарма я відразу звернув увагу, що Бедуїнка в аурі після їхнього візиту, як і слід було очікувати, атеїзмом заразилася».

Мене не здивувала твоя злобна реакція помсти, не встигнувши розібратися в мені, мабуть, через свою духовну лінь, боязнь читати і боязнь нових знань, а може, страхом зізнатися, що ти раніше була багато в чому не права. В черговий раз розіграної задовго продуманої **істерики ти** не побоялася дійти до криків і погроз **викликати поліцію, якщо я не зізнаюся або, щоб вони знайшли заховані мною кудись 15 зелених**. **Біси та Демони в тобі зробили свою справу на відмінно! Мої оплески їм.**

Як ти могла дозволити їм через тебе так **нахабно, намагаючись спочатку приховано ненароком, але в підсумку, як вийшло, відкрито і грубо, вкрасти ключ від моєї квартири, а також затиснути котрий уже раз мою телефонну картку і Fahrzeugschein, де стоїть слово Abgemeldet (знято з обліку)?** Я ж тебе разів п'ять просив залишити ці речі перед від'їздом, а ти замість цього в спробі втекти навіть трохи зачепила куц, хоча перед цим мені твердила, що це ні в якому разі робити не можна, так як штрафують. Мій сусід з третього поверху свідок. Біси в тобі вже занадто давно при твоєму від'їзді активно звичними думками вголос привертали до себе громадську увагу.

Сусід до мене відразу прийшов. Поділився пивом. Адже ти, Бедуїнко, забрала з холодильника заплановано навіть моє раніше покладене, як би маючи на увазі, що воно тобою не за довго куплене. Скоріше ти мріяла мене провчити, граючи навіть роль суворої матері, яка відучує своє немовля від «одурманення». Адже подібна пропаганда досі є правилом у вашому в ім'я тверезості однобокому маєтку.

Тому частину пачок пива, які ти нібито для мене купила, але не змогла вивезти, зловтішно сховала. Я сусіду все розповів про те, що сталося, що нібито внутрішня чистота у Бедуїнки не важливіша за зовнішню, тому у неї з давніх-давен гидливість до буквального виникнення герпесу. Сусід дуже розуміюче поставився.

До речі, я далеко не завжди п'ю алкоголь, так як і тверезі стани свідомості дуже люблю. А коли п'ю пиво, то повільно по ковтках, ретельно перемішуючи в роті зі слиною. Інакше подразнення кишечника спостерігаю.

А в екстремальних і нових ситуаціях у мене запам'ятовується дуже багато деталей, що включають ауру і думки самого агресора, які він не вимовляє вголос, які Зверху мені дозволяють побачити.

І я дуже прагну нікого не обманювати. Випадково виходить. Інакше погана карма. Навіть коли я сказав Єві, що тебе, Бедуїнко, ігнорую, то я їй не брехав. Я дійсно ігнорую твою в основному банальну стрічку з собачками та німецькими висловлюваннями із загального присланого тобі вінегрету підозрілих стрічок. Подібним мене вже Єва до нудоти свого часу закидала. Тому, все більше тебе ігноруючи, я не відразу помітив, що ти намагалася вступити зі мною в контакт. Вибач, що це послужило твоїй додатковій підозрі проти мене та підозрі у нещирості.

І чому ти вважаєш з твого майже останнього послання, що я жадібний? Ти, Бедуїнко, до мене, коли раніше приїжджала, то мило що-небудь випрошувала в подарунок за свою нібито віддачу під час проживання, починаючи, що нібито потім привезеш, але не привозила, і я почав просто дарувати тобі ту чи іншу Tuper-Wahre для їжі сам. Тепер навіть пару трусів у мене в подарунок попросила. Я і тут не відмовив. Внутрішньо я тебе завжди дякував, що попросила, тому що через тебе Зверху мене так теж перевіряли, шукаючи відповідь на питання: «А чи можна мені допомагати і далі?» Тобто типу невдячним допомагати не можна.

Я ще після твоїх щирих (з легкими спотвореннями) розповідей став задумуватися, як може інтелігентний блакитних кровей Бедуїн бити Бедуїнку, що вона на нього по кілька разів в поліцію скаржилася. І навіть моя Баба Яга (згорблена з «ступою» для ходьби), що колись жила наді мною, в поліцію через ваші з побоями сварки, коли мене не було, дзвонила. Це, о моя в колишньому серцю дуже оцінена і улюблена Бедуїнко, виключно з тобою, вважаю, траплялося. З іншими дружинами навряд чи або майже в найменшій мірі.

До чого ти себе довела, відокремившись заради збереження багатства від моїх мудростей? Раз ти так з іншими, як з Бедуїном, чинити не боїшся, то Зверху комусь, припускаю, вже наказано вчинити в далекому чи недалекому майбутньому і з тобою. Тут можна тобі вже або починати бути обережною, підозріло вишукуючи «ката» в ситуаціях, або починати старанно молитися. **Присвяти день на тиждень, як в іудейських ритуалах суботи, а саме читанню на божественну тему літератури. Потренуйся відсторонюватися в цей час від того, що цьому заважає.**

Під час криків ти сказала, що я вже зовсім давно тобі машину обіцяв подарувати, тому вона твоя, і ти мені її не віддаси. Це було дійсно давно, але мова йшла про іншу машину

– про розмальовану Lupo. І я не хотів тобі її дарувати, але хотів взамін, щоб ти за текстову роботу та юридичну консультацію Мір'ям мої заборгованості віддала. Мене машину в 3500€ тогди оцінили. Мені машину в 3500€ тоді оцінили. **Я думав до цього, що навіть безкорислива допомога між нами була задовго обговорена**, а не те, що взамін на розмальовувану спеціально під наш з тобою смак Lupo в якості подяки за безкорисливість. Я думав, що після розмальованого капота і купу компліментів від тебе ти цінуєш моє мистецтво.

Ви з Бедуїном чотири роки тому після моїх дуже довгих чотирьох письмових благань (ох! І навіть кармічної загрози) віддати борг Мір'ям навіть взамін на мої інші творчі роботи не допомогли. А мене без її допомоги посадили в тюрму. Мір'ям мучилася від образи і страху, що я не віддам обіцяне, 3-4 роки.

В принципі, у мене було завжди думка про тебе, як про дуже хорошу управляючу, яка гідна управляти навіть палацом, якщо пройде випробування. Як-не-як ти накопичила досвід управління цілим маєтком з гостями, тваринами і так далі. В цьому плані ти добре навчилася віддавати.

Але все добре в міру, а ти зачепилася за любов до видимого матеріального, погрязла в любові до їх щоденних ритуалів, не вважаєш «суботу» важливою, пам'ятаєш тільки про своїх обожнюваних чотириногих, а душевно-духовна літературна їжа більш первинна і важливіша, як уже давно науково доведено.

Якщо кожному, хто не вміє з собою внутрішньо працювати, подарувати мільйон, то виникнення швидкого страху у підопічного через можливу втрату незаслужено придбаного неминуче. Така особистість починає чіплятися за благополучну долю, починає поступово все частіше служити більш шкідливим реакціям і думкам, зайво щось підозрювати, сіє за собою все більше помилок, а тому в кінцевому рахунку втрачає те, що так бажав би корисливо придбати.

Якраз в найвідповідальніший момент він стає маріонеткою. Так недостойного демони від смертельної залежності рятують або, скажімо, від манії до лише певного повороту долі відводять. Якщо людина і далі не захоче змінюватися, то летальний результат після придбання «незаробленого» буде неминучим порятунком, лікуванням його душі, адже вона важливіша.

Тому як вийшло в карті трьох тривалих подій, так і вийшло.

Приїжджати вам, Бедуїнам, в неначитаному стані до мене небезпечно. Може, ви в майбутньому і осилите суботу, але явно по вашій колишній інерції не скоро. Ось тоді і подивимося.

Головне, що ти жива, Бедуїнко, і менше тепер боїшся про неповернення коли-небудь вкладеного і некладеного в мене. Навіть якщо ми посваримося, всі твої вклади і відкати від відмови допомоги виявляться з дивідендами, що не перевищують згубних для твоєї душі меж.

Ти при мені дуже часто вірила в цей процес, але після сауни і розмов з сімейством Ятриб ця позитивна пам'ять у тебе за дозволом Вищих Сил затуманилася. Мабуть, щоб ти перебувала в нейтральному стані сумніву для перевірок Зверху, де тобі дуже швидко, багато доводилося приймати доленосних рішень між «так» і «ні», «вірно» чи «невірно».

